

‘Alleen al “nee” zeggen tegen alles waar ze je voor vragen, kost zo veel tijd’

Annejet van der Zijl (48)

Schrijfster van onder meer het zojuist verfilmde ‘Sonny Boy’

Tijd van leven

Waar heeft u te weinig tijd voor?

‘Voor te veel – ik heb vaak het gevoel dat ik mensen verwaarloos. Dat komt vooral omdat ik waar het om werk gaat de neiging heb het begrip “tijd” veel te ruim en rekbaar in te schatten: “O, dat doe ik nog wel even, en dat kan daar dan mooi tussendoor.” Maar alles en iedereen kost altijd meer tijd dan ik dacht, en uiteindelijk blijf ik keer op keer buiten adem achter van al dat geren. En kom ik tijd te kort voor vrienden of om gewoon zomaar eens naar de film of een concert te gaan. En belangrijker misschien nog wel: te genieten van alle bijzondere dingen die me overkomen.’

Wat was uw naaste tijd?

‘Ik geloof toch wel mijn studietijd in Londen. Ik ging er nogal naïef naartoe – ik was er nooit eerder geweest – en kwam terecht in een onbewoonbaar verklaarde councilflat in de East End, die ze daar gebruikten om buitenlandse studenten in te huisvesten. Engeland zat in het diepst van de crisis, de school was afgetrapt en armoedig en alles wat het leven opfleurde, was onbereikbaar voor een arme student als ik. Ik werkte ’s avonds in cafés waar iedereen me drankjes wilde aanbieden maar niemand ooit fooi gaf en bracht mijn weekenden miserabel in mijn eentje door in die nare vochtige flat. Ik miste mijn zonnige zoldertje aan de gracht, mijn vrienden, verse bloemen en goed eten, ik miste de vrolijkheid en makkelijkheid van Amsterdam. Sindsdien ben ik me erg bewust van het feit dat ik het geluk heb gehad in een land als Nederland geboren te worden.’

Voor welk boek wilt u nu eindelijk eens tijd maken?

‘Voor mijn eigen nieuwe boek. Een van de meest frustrerende effecten van dat merkwaardige fenomeen “succes” is dat alles en iedereen lijkt samen te spannen om je van het schrijven af te houden. Goedbedoeld, maar soms word ik er een beetje wanhopig van – alleen al “nee” zeggen tegen alles waar ze je voor vragen, kost zo veel tijd.’

Wat zou u met een zee van tijd willen doen?

‘Ik zou willen luieren en lummelen. Uit het raam staren en dromen. Een nieuw recept uitproberen. Lezen. Een oud en eigenlijk nogal lelijk tafeltje opknappen, en daar dan halverwege weer mee ophouden. Muziek luisteren. Net zo lang met vriendinnen bellen tot hun echtgenoot met een scheiding dreigt. Een opzetje voor een nieuw boek maken. Weer uit het raam kijken. De meesjes in de achtertuin bestuderen. Mijn man bellen en van zijn werk houden met een verslag daarvan. En vervolgens nog meer lummelen en nog meer dromen.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

